

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การจัดกลุ่มหุ้นมูลค่า หุ้นเตบิ โtopic ของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1994 ถึง 2008 พบร่วมกับความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเบนต้าจากการจัดกลุ่มด้วยอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาดด้วยร้อยละ 30 และ 25 โดยค่าเบนต้าของหุ้นมูลค่าเฉลี่ยน้อยกว่าของหุ้นเตบิ โtopic ซึ่งแสดงถึงความเสี่ยงที่น้อยกว่านั้นเอง แต่ไม่พบในการจัดกลุ่มด้วยอัตราส่วนร้อยละ 10 และไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเบนต้าที่จัดกลุ่มด้วยอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อราคาตลาด (ตารางที่ 32)

แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาระบบนี้ ไม่พบว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผลตอบแทนรายปีจากการคำนวณการของหุ้นมูลค่า และหุ้นเตบิ โtopic กัน หรืออาจกล่าวได้ว่าได้ผลตอบแทนเท่ากันทางสถิติ ด้วยการจัดกลุ่มด้วยอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาด และอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อราคาตลาด ด้วยจำนวนหุ้นร้อยละ 30, ร้อยละ 25 และร้อยละ 10 (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 แสดงข้อมูลสรุปการเปรียบเทียบค่าเบนต้า และผลตอบแทนรายปีของหุ้นมูลค่า (value stock, VS) และหุ้นเตบิ โtopic (growth stock, GS)

	จัดกลุ่มร้อย 30	จัดกลุ่มร้อย 25	จัดกลุ่มร้อย 10
ค่าเบนต้า	VS<GS	VS<GS	VS~GS
ผลตอบแทนรายปี	VS~GS	VS~GS	VS~GS

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ผลของการศึกษารั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษา Ding และคณะ (2005) ที่รายงานว่าไม่พบปรากฏการณ์ของผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงจากคุณค่าในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างจากตลาดหลักทรัพย์อื่นในเอเชียที่ได้รับการศึกษา Ding และคณะ (2005) และตลาดหุ้นของสิงคโปร์ของ Yen และคณะ (2004)

การศึกษานี้ให้ผลในทางตรงกันข้ามกับการศึกษาของ Fama และ French (1992, 1996, 1998) ที่พบปรากฏการณ์ของผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงจากคุณค่าในตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่นอีก รวม 12 ประเทศ เช่น ญี่ปุ่น สาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส เยอรมัน เป็นต้น สิ่งหนึ่งที่มีความแตกต่างระหว่างการศึกษาของ Fama และ French และการศึกษา แบบอิสระในครั้งนี้คือ การศึกษารั้งนี้ไม่มีการคัดแยกหุ้นที่มีอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่า ตลาดเป็นลบออกไป ในขณะที่การศึกษาของ Fama และ French มีการคัดแยกออกไป

การที่ผลตอบแทนและค่าเบนต้าของหุ้นทั้งตลาดเปรียบเทียบช่วงเวลา 1994-208 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่า ค่าเฉลี่ยของทั้งผลตอบแทนและค่าเบต้านั้นมีค่าใกล้เคียงกันมาก อีกทั้งค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าทั้งสองกว้างมากจนไม่เห็นความแตกต่างของค่าเบต้าและผลตอบแทนของหุ้นกลุ่มนี้ แต่หุ้นเดินโตร หรืออาจกล่าวได้ว่า ไม่พบปรากฏการณ์หุ้นมูลค่า และหุ้นเดินโตรจากข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้

ถึงแม้ว่า ข้อมูลส่วนใหญ่จะเสนอว่าผลตอบแทนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่การที่ค่าเฉลี่ยของค่าเบนต้าของกลุ่มหุ้นมูลค่าต่ำกว่ากลุ่มหุ้นเดินโตรอย่างมีนัยสำคัญในการจัดลำดับด้วยอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชี และมูลค่าตลาด นั้นแสดงให้เห็นว่า กลุ่มหุ้นมูลค่า มีความเสี่ยงที่ไม่สามารถโดยการกระจายความเสี่ยงน้อยกว่าหุ้นเดินโตรในขณะที่ให้ผลตอบแทนที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า การลงทุนกับหุ้นมูลค่ามีความเสี่ยงน้อยกว่าหุ้นเดินโตร แต่ผลตอบแทนเท่ากัน ซึ่งไม่เป็นไปตามทฤษฎีของ CAPM กล่าวว่าการลงทุนที่มีความเสี่ยงมากได้ผลตอบแทนสูง ขณะที่การลงทุนที่มีความเสี่ยงน้อยจะได้ผลตอบแทนที่ต่ำกว่า ดังนั้นในการเลือกลงทุนเพื่อให้ผลตอบแทนที่เท่ากัน การเลือกลงทุนกับหุ้นมูลค่าจะเหมาะสมในการลงทุนมากกว่า เมื่อพิจารณาจากผลตอบแทนรายปีที่ได้เท่า ๆ กัน

5.3 ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา

การศึกษาพบว่า ค่าเบต้าของหุ้นมูลค่าต่ำกว่าหุ้นเติบโต แตกต่างจากการศึกษาที่ค่าเบต้าของหุ้นมูลค่าสูงกว่าหุ้นเติบโต (Yen และคณะ, 2004) และแตกต่างจากการศึกษาของ Fama และ French (1992, 1998) ที่สรุปว่า ค่าเบต้าของหุ้นมูลค่าและหุ้นเติบโตไม่แตกต่างกันจากการจัดกลุ่มด้วยอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชีต่อมูลค่าตลาด และอัตราส่วนกำไรมุ่งเน้นกำไรสุทธิต่อราคากลาง

ผลตอบแทนของหุ้นทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงข้ามกับการศึกษาของ Fama และ French (1992, 1995, 1996, และ 1998) และ Yen และคณะ (2004) ที่ศึกษาพบว่าผลตอบแทนของหุ้นมูลค่าสูงกว่าหุ้นเติบโต อีกทั้งแตกต่างจากการศึกษาของ Ding และคณะ (2005) ที่พบว่าประเทศไทยมีปรากฏการณ์ผลตอบแทนจากคุณค่าเป็นลบ

5.4 ข้อจำกัดของการศึกษา

การศึกษารังนี้ ทดสอบการจัดกลุ่มหุ้นมูลค่า และหุ้นเติบโตจากอัตราส่วนมูลค่าทางบัญชี ต่อมูลค่าตลาด และอัตราส่วนกำไรมุ่งเน้นกำไรสุทธิต่อราคากลาง โดยที่ไม่ได้มีการจัดกลุ่มโดยใช้อัตราส่วนกระแสเงินสดต่อราคากลาง เนื่องจากมีข้อจำกัดของข้อมูลดังกล่าวจากการใช้ฐานข้อมูลค่าตัวสตรีม จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่สามารถหาค่าดั้งกล่าวได้ จึงจัดเป็นข้อจำกัดหนึ่งของการศึกษานี้ที่อาจทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์

5.5 ข้อเสนอแนะ

นอกจากนี้ การจัดกลุ่มหุ้นมูลค่า และหุ้นเติบโตในการศึกษานี้ เป็นการศึกษาค่าเฉลี่ยของหุ้นทั้งกลุ่มหลังจากที่มีการจัดกลุ่มแล้ว จึงนำมาเปรียบเทียบกัน เป็นที่น่าสนใจที่จะติดตามพฤติกรรมของหุ้นแต่ละตัวว่าจะตอบอยู่ในกลุ่มของหุ้นมูลค่า หรือหุ้นเติบโต เป็นระยะเวลานานเท่าใด และจะมีการเปลี่ยนกลุ่มไปอยู่ในกลุ่มอื่น หรือไม่ การศึกษาแห่งนี้อาจช่วยให้พยากรณ์ผลตอบแทนของหุ้นรายตัวได้ดีกว่าการศึกษาหุ้นทั้งกลุ่มก็เป็นไปได้

อีกทั้ง การศึกษาว่าในแต่กลุ่มอุตสาหกรรมของตลาดหลักทรัพย์เมื่อเรียงตาม อัตราส่วนต่าง ๆ เหล่านี้แล้วจะมีผลตอบแทนเปรียบในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวเป็นอย่างไร

ขณะที่ทำการศึกษาอยู่นั้นยังไม่ถึงสุดปี ค.ศ. 2009 ทำให้ได้ผลตอบแทนรายปีไม่ครบอีกทั้ง
ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ ดังนั้น ข้อมูลของปี ค.ศ. 2010 ก็เป็นข้อมูลที่น่าสนใจ อาจ
แสดงพฤติกรรมบางอย่างของหุ้น รวมถึงการจัดกลุ่มหุ้นตามลักษณะหลังจากที่ตลาดหลักทรัพย์ฟื้น
ตัวจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเปรียบเทียบกับการฟื้นตัวของวิกฤตเศรษฐกิจครั้งก่อน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved